

Пам'яті Галини Маркелової

«Тысячелетье третье, помяни меня...»

23 листопада 2025 року пішла з життя поетеса, художниця, журналістка Галина Маркелова.

Галину Маркелову знали та любили багато хто: літератори, художники та просто шанувальники поезії та мистецтва. Серед її знайомих і друзів були професори та викладачі вишів.

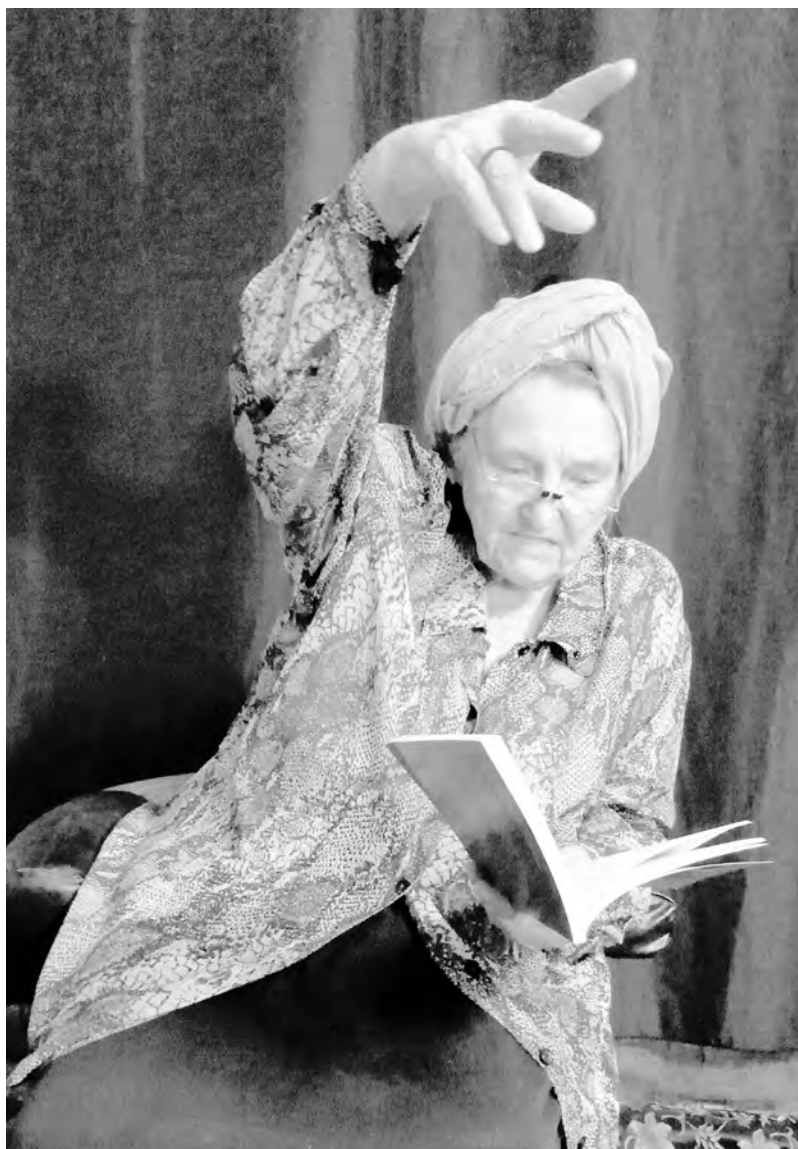
Галина Маркелова – невіддільна частина зухвалої художньої Одеси 60-х, вірна подруга легендарних нонконформістів, ази художньої майстерності їй викладав сам Олег Соколов. Роботами художників її кола обвішано практично весь Музей сучасного мистецтва Одеси.

Галина народилася у місті Поті. У ранньому віці переїхала до Одеси. Протягом кількох років викладала російську мову, у тому числі на Кубі, у Гавані. В Одесі викладала фізику у піхотному училищі.

Авторка восьми збірок поезій.

Друкувалася в Одеській антології поезії «Кайнозойські сутінки», журналі «Жовтень», альманахах «Меценат і світ. Одеські сторінки», «Дерибасівська – Рішельєвська» та інших. Дипломантка Муніципальної літературної премії ім. К. Паустовського (2006).

Одеський поет Владислав Китик написав про Галю Маркелову: «З дитячих років – в Одесі, зріднилася з нею душою, сплелася корінням сердечності. Тире, що утворилося між двома датами, – не прочерк. Це свідчення непростого життя, важкого і різноманітного, не надто яскравого зовні, але – не марного. Галі писалося складно, вдавалося друкувати вірші не так часто, як хотілося. Останні публікації Галини Маркелової відбулися в журналі «Гостиная», подані як цикл із загальною назвою «Кадиш»:

Галина Маркелова

Пусть говорят, что время умирать, –
я бормочу свое: «Давай допьем коньяк,
чтоб отвязаться напрочь,
расслабленной рукою выводя:
«тысячелетье третье, помяни меня,
хмельную, предыдущими двумя...»

Галина мала кілька виставок графіки, у тому числі й у Музеї сучасного мистецтва Одеси.

«Мои признания, моих стихов соцветья...» – писала поетеса, вважаючи, що вірші та квіти – це близькі поняття. Зворушливі, в хорошому розумінні старомодні пастелі з зображенням букетів, фон – різнобарвний папір.

Але насамперед Галина Маркелова – поет. Поет складний, глибокий, багатоплановий, метафоричний... Вона була своєю у блискучій поетичній компанії Фіми Ярошевського, Ігоря Павлова, Хаїма Токмана, Григорія Резнікова та інших.

Вечір «Тысячелетье третье, помяни меня...» на пам'ять про Гаю Маркелову, який пройшов 25 січня, був дивовижно теплим. У галереї «ArtOdessa», як завжди, було затишно, але трохи прохолодно. Ми зігрівалися віршами, музикою, спогадами про Гаю. Вечір зібрав друзів Галини – літераторів, а також шанувальників її творчості. Вони говорили, що Галина Маркелова була значним поетом, на жаль, недостатньо поміченим та оціненим у літературних колах. Кажали про те, наскільки жвава і різноманітна її натура, скільки вона містила: про її мудрість і доброту, про її розум і почуття гумору, про певну розкутість і навіть зухвалість – але все це була Галя, жвава, співчутлива, емпатична, зі своєю здатністю бачити людей, відчувати їх, давати їм надзвичайно точну оцінку. Її вірші виростили зі світової культури: зі Стародавньої Греції та Риму, з європейського Відродження, з Японії часів Утамаро (одна з її поетичних збірок називається «Ave, Utamaro!»). Улюблена муза Галини Маркелової – Кліо (муза історії), Галині вірші – це поетичне переосмислення історії людства з циклічністю повторюваних подій.

Можна сказати, що Одеса втратила одного з найкращих і оригінальніших своїх поетів.

Анна Стремінська